

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník IX. / číslo 82. leden 2018

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata...

Co najdete v tomto čísle

Jak jsem hledala pokoj aneb ohlédnutí za adventem	s. 3
Choineczko miła, skądżeś ty przybyła?	4
Kouzlo Vánoc...	5
Sny	7
Vánoční sen (Imagine, John Lennon)	8
ROSTÁRNY O NIČEM: Smutný anděl...	9
POCHOPIT CÍRKEV: Liturgické postoje během Eucharistie	11
ENGLISH FOR PARISH: Czech Christmas Traditions	12
PERLY PAPEŽE FRANTIŠKA	13
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: Julskinka – švédská vánoční šunka	13
Úmysly mší svatých 25.12.2017-04.02.2018	14
Rozpis mší sv. za kněžská a řeh. Povolání	16
Rozpis mší sv. za spol. Živého Růžence	16
Rozpis mší sv. za ochranu lidského života	16
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	17
Pravidelná setkávání farních společenství	17
Vyhodnocení křížovkové soutěže NFR 81	18
PROŽILI JSME... SPOLU	
Pečení perníčků	19
Roráty 2017	19

Letošní advent již za chvíli skončí. Také se Vám zdá, že utekl nějak rychle? Není se co divit, vždyť letos jsme prožívali dobu adventní pouhé 3 týdny. Otázkou je, jak jsme prožili tento čas, který nám Pán dal? Byl to čas ztišení, zklidnění, rozjímání...? Trávili jsme více času s Bohem? Nebo to byl spíše čas hektického běhání od obchodu k obchodu, protože „bez toho či onoho to nebude ty pravé Vánoce“?

Dá se říct, že advent je jedním z nejvíce ohrožených období liturgického roku. Jednak se pojí s tématem, které není příliš oblíbené – očekávání druhého příchodu Krista – a jednak je v ménění široké veřejnosti opomíjen, nebo spíše převálcován předvánočním shonem.

V naší farnosti k adventu již mnoho let patří ranní rorátní mše svaté s účastí dětí. Nejinak tomu bylo i letos. Čtyřikrát týdně děti pilně vstávaly a poznávaly blíže světce, který vždy stojí poněkud v pozadí – sv. Josefa. Věřím, že všichni, ať už děti nebo i dospělí, kdo ráno přemohli ospalost a lenost, tedy kdo vstali a přišli, ani jednou nelitovali.

A co ted'? Před námi jsou svátky Narození Páně! Bůh, Stvořitel všeho a všech, sestupuje k nám, na zem. Nebe a země se propojují. Jsme svědky neuvěřitelného zázraku. Co si z toho odneseme? Co v nás zůstane? Jaké budou letošní Vánoce? To vše záleží na každém z nás. Zkusme je prožít v klidu, bez hádek, bez výčitek. Zkusme se radovat ze setkání s rodinou, blízkými. Zkusme na chvíli odhlédnout od všeho zmatku v práci, doma, v sobě a pozvat rodiče se Dítě do těchto míst. Zkusme si nedělat těžkou hlavu, když se salát nebo ryba nepovedou, když ubrus nebude přesně takový, jak chceme, když se pod stromečkem neobjeví předražené dárky. Zkusme s tímto také vstoupit do dalšího kalendářního roku – s klidem, s odevzdaností a důvěrou Pánu, bez zbytečných problémů a myšlenek „coby kdyby“.

To přeji Vám i sobě.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špirková, Eva Steffanová,
Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechur

Příští číslo vyjde: **neděle 28.01.2018**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 19.01.2018**

Jak jsem hledala pokoj aneb ohlédnutí za adventem

Zítra, už zítra! První adventní neděle! Ještě zabodnu poslední svíčku na adventní věnec a připevním drobnou ozdobu. Zítra si jej poneseme s dětmi požehnat na mši. Potom si společně zapálíme první svíčku a prožijeme si tu nádherou předvánoční atmosféru. Letos mám adventní předsevzetí: připravit se na příchod Pána jinak než předešlé roky... zastavit se, najít pokoj, klid. Konečně...

Na adventním věnci svítí první svíce a my se vydáváme na rorátní mši svatou. Těším se. Těším se na to tajemno. Na ty chvíle, kdy vcházíme do zhasnutého kostela s rozsvícenými svícemi. Na chvíle, kdy zpíváme Ejhle, Hospodin přijde a Rosu dejte nebesa, od úst nám stoupá pára, všude kolem chlad, ticho. Je to něco nepopsatelného, niterného.

Vstávám brzy. Svačiny, oblečení... vše nachystat, aby bylo to dnešní ráno co nejklidnější, nejhodovější... Jenže... jeden nechce vstávat, druhý si nechce obléct zrovna tyto kalhoty a třetí si před odchodem vzpomene, že si nenachystal svou oblíbenou hračku. Dorážíme do kostela na poslední chvíli. Uf! Ted'! Ted' to přijde! Klid! Nebo alespoň chvíle klidu! Kdyby jen Matěj tolík nevyváděl... Po mši už to tedy tak růžově nevidím. Nevadí, třeba zítra.

Rozvezu děti do školky a školy a začíná pracovní den. Je jako každý jiný.

Odpoledne klasicky ve znamení „mama taxi“. Kroužky, sbor, schóla, porada, vánoční jarmark, třídní schůzky, mikulášský koncert a s ním spojená zkouška... Den co den odcházíme z domu po šesté a přicházíme nejdříve kolem sedmé. Domov se začíná stávat pouze slovem a přestupnou stanicí.

Nevzdávám to, byl to teprve první adventní týden, moc klidu jsem v něm však nenašla. Bude ale víkend, druhá adventní neděle, a po něm další roráty.

Letos v rámci alespoň malého odpočinku pečení cukroví vzdávám (v duchu si libuji, že se po svátcích vlezu do oblečení :D).

No dobré, upeču alespoň linecké a vanilkové rohlíčky, jen půl dávky. At' to doma voní vanilkou, pro tradici, pro děti... V sobotu odpoledne se pustím do pečení a za chvíli bude hotovo. Začínám si připravovat těsta, odvažuji suroviny, melu ořechy. Ještě bych mohla upéct skořicová kola, išlské dortíčky. Listuji kuchařkou. Toto cukroví máme také rádi a bez tohoto se taktéž nemůžeme obejít... a marokánky? Ty na stole rozhodně nesmějí chybět! Těch rohlíčků ale bude málo... takže celá dávka...

A tak peču, zdobím a slepuji. Ano, v sobotu večer se už cítím unavená, oči se mi zavírají, mám pocit, že mne nohy už neudrží. Přesto mi je vnitřně nějak dobře. Proč? Nevím. Tajemství mi zůstává zahaleno.

Druhá adventní neděle. Jdeme zpívat k sousedům evangelíkům a po jejich bohoslužbě jsme zváni na kávu. Moc milé setkání s lidmi, které jsem dlouho neviděla. Bývalá třídní profesorka z gymplu, páni, ta vypadá stále stejně dobře! Sousedka, kolegyně, bývalá spolužačka... Se všemi prohodím alespoň pář slov. O dětech, o pečení, o životě...

A najednou z úst jedné z nich vychází slova, která jsou mi tolik blízká: „Den ode dne čekám, kdy přijde pokoj, klid. A on nepřichází. Pořád jsem v jednom kole, a to cukroví už léta nepeču.“ Ta slova ve mně zůstala, nesu si je s sebou do dalších dnů.

Jdeme na mši. K nám domů, do našeho chrámu. „...čekám, kdy přijde pokoj, klid. A on nepřichází...“ Ta slova mi neustále znějí v uších. „...cukroví už léta nepeču.“ V pečení cukroví to tedy není. Navíc mi při této činnosti bylo nepopsatelně dobре... Tak v čem to je?

Den za dnem ubíhají ve stejném nebo podobném rytmu. Začínám si

ale všímáv chvil, kdy je mi dobré. Vnitřně dobré. Není jich mnoho, nejsou to celé dny, ale jsou, přicházejí nepravidelně, neplánovitě.

Třetí adventní neděle. Zpověď. Povídáme si s knězem Davidem o všem tom, co s sebou život přináší, co mě trápí, cím žiju... A tu přijde věta: „Zkus se zastavit nad Křížovou cestou. Rozjímat její tajemství.“

No ano, to je ono! Modlitba, ty chvíle s Pánem! Proto mi bylo u pečení cukroví tak dobré. Já se totiž u toho modlila, rozmlouvala s Bohem. Má duše se zastavila, i když tělo zůstalo v pohybu. Byly to chvíle, kdy jsem se svěřila Bohu, do jeho rukou, kdy jsem si četla adventní zastavení,

chvíle na rorátech, všechny ty chvíle, kdy jsem se k Němu obracela. Ano, to je ono! Hledala jsem na špatném místě! Já přece nehledám kinetický klid, klid, kdy se nepohnu. To přeci nejde. Pohyb je přirozený. Hledám klid v duši, v sobě... v Bohu.

Přišel, našla jsem ho... s pokojem v srdci kráčím vstříc Božímu narození!

A v hlavě mi znějí slova: „Gloria in excelsis Deo a na zemi pokoj lidem dobré vůle!“

Monika

Choineczko mita, skądżeś ty przybyła?

Chyba nikt nie wyobraża sobie Bożego Narodzenia bez ustrojonego drzewka. Choinki otaczają nas w tym okresie na każdym kroku. A jednak.... Do nas choinka przybyła dopiero niedawno, bo zaledwie 2 wieki temu. Jaka więc była jej historia?

Podobno choinka wywodzi się już z czasów antycznych, kiedy to starożytni Rzymianie podczas obrzędów religijnych ozdabiali drzewa bluszczerem i laurem. U Celtów taką rolę pełniła jemioła, w starożytnym Egipcie w dzień przesilenia zimowego przynoszono do domów liście palmy daktylowej, dla druidów symbolem wiecznego życia były gałęzie ostrokrzewu.

Najstarsze doniesienia o choince bożonarodzeniowej pochodzą jednak z Niemiec. Legenda głosi, że świętym, który miał wprowadzić tradycję choinkową, był Bonifacy. Pewnego razu własnoręcznie ściął dąb poświęcony Thorowi, a kiedy ten upadł, zniszczył wszystkie rosnące obok krzaki. Ocalała tylko mała jodła. Miał wtedy powiedzieć:

„To drzewko potężniejsze jest od dębu, jak Chrystus potężniejszy jest od Thora“. Niedługo po tym zajściu zginął z rąk Fryzów i został ogłoszony świętym i patronem Niemiec. Czy tak było naprawdę, nie wiadomo. Pewne jest, że o choince na parę wieków zapomniano. Pojawiła się ona nagle w Alzacji, gdzie na przełomie XV i XVI wieku na Święta Bożego Narodzenia do domów przynoszono drzewko iglaste i przyozdabiano je jabłkami, orzechami oraz ozdobami z papieru. Informacje te pochodzą głównie z kazań kościelnych, gdyż zwyczaj ten był na początku krytykowany jako pogańskie głupstwo! Jeszcze w XVI wieku ustrojona choinka była rzadkością i pojawiała się tylko w domach ludzi zamożnych. Zwyczaj ten jednak, pomimo protestów Kościoła, zyskiwał na popularności.

Jednym z wielbicieli choinki był Marcin Luter i to właśnie protestanci wypromowali choinkę w szerokim świecie. Protestanccy duchowni zaczęli zachęcać wiernych, by na pamiątkę Adama i Ewy usta-

wiać w domu takie zielone drzewko. Jabłka były przypomnieniem grzechu pierworodnego, świece symbolizowały Chrystusa, Światłość świata. Oprócz tego pojawiała się też papierowe ozdoby, ciastka i suszone owoce. Na czubku choinki była gwiazda betlejemska, znak narodzenia Jezusa.

Szklane bombki pojawiły się dopiero dużo później, mniej więcej w XIX wieku w Lausha. Podobno dmuchać szkła Hans Greine wyprodukował w 1847 roku dla swoich dzieci takie ozdoby, ponieważ nie było go stać na typowe wówczas blyskotki.

Do reszty świata choinka powędrowała z Niemiec wraz z niemieckimi emigrantami w pierwszej połowie XIX wieku. Do Anglii zwyczaj ten przyniósł księży Albert, mąż królowej Wiktorii. Jedna z najsłynniejszych i najbardziej spektakularnych choinek znajduje się co roku w centrum Rockefellera w Nowym Jorku. Tę tradycję zapoczątkowali w 1931 robotnicy budujący ten budynek. By wybrać właściwe drzewko, odbywa się nawet „konkurs piękności choinek”.

W Polsce choinka pojawia się na końcu XVIII wieku w zaborze pruskim, jednak przyjmowana jest niechętnie. Po pierwsze przynosili ją

właśnie Niemcy, a po drugie, w Polsce był zakorzeniony zwyczaj przystrajania podłaźniczki oraz diuducha pochodzącego ze słowiańskiego święta Szczodrych Godów. Podłaźniczka nazywana w zależności od regionu też jutką, sadem albo wiechą, to czubek jodły, świerka ług gałązka sosny ozdobiona i zawieszona pod sufitem. Wierzoną, że gałęzie te mają moc i chronią dom i jego mieszkańców od uroków i złych mocy. Ozdoby tej nigdy nie wyrzucano, tylko po wyschnięciu zakopywano w polu, by przyniosła urodzaj.

Na wsi choinka pojawia się dopiero w okresie międzywojennym. Początkowo choinkę zdobiono ozdobami

naturalnymi, jednak ich dobór nie był przypadkowy. Miały one zapewniać pomyślność i dostatek całej rodzinie w przyszłym roku, a strojeniem zajmowały się głównie dziewczyny.

Dzisiaj już z braku czasu kupujemy gotowe dekoracje, a ich dobór kieruje się raczej aktualną modą i gustem właściciela. Jednak, pomimo że sposoby ubierania choinki znacznie się zmieniły, to nadal jest ona dla nas symbolem wieczoru Wigilii Bożego Narodzenia spędzonej w kręgu najbliższych. Bez niej chyba nikt w dzisiejszych czasach nie potrafi sobie wyobrazić tych świąt.

Mariam

Kouzlo Vánoc...

Tak a je to! Další Vánoce jsou tady. Už zítra je poslední adventní neděle a Štědrý den. Konečně to šílenství skončí. Pavel si unaveně sedl do křesla. Nalil si skleničku vína a jen tak tiše seděl. Ani nevěděl, jestli na ni má vůbec chuť. Hlavou mu probíhaly myšlenky sem a tam. Z kuchyně se ozýval lomoz, cinkání talířů a klapot hrnců. Poslední přípravy na zítřejší den. Dochutit salát. Obalit řízky. Dodělat hrachovou polévku. Vánočka už se chladí.

Změt' myšlenek. Dnes byl ještě v obchodě. Dokoupit pár maličkostí. Něco k jídlu. Nic zásadního. Brambůrky, slané tyčinky. Pro jistotu ještě nějakou láhev alkoholu. Rychlé špunty pro děti, aby si mohly taky připít. Kofolu, která se už v mezičase vypila. A nějaké malé dárky pod stromek. Aby měli oba tak nějak stejně balíčků. Aby si nezáviděli. Nějaká knížka, šála, kosmetika. V tom mumraji nějak zapomněl, že má pro ženu jen dva dárky. Ach jo, snad se ji budou líbit a bude mít radost.

S dětmi je to těžší. Kolikrát si člověk myslí, jakou radost jim udělá

nějakým dárkem, a oni jsou nakonec úplně u vytržení z takové blbosti, že by se jeden picl. Proč se tak vlastně namáhal? Stačila ta blbost a hotovo. No jo, ale jak poznat, co je nadchne tentokrát. Vzdychl a upil víno ze skleničky.

A v těch obchodech? Je to čím dál horší! Vánoční výzdoba už od prázdnič. Hromada lidí a mumraj jako na Václaváku. Všichni podráždění a zamračení. Pořád v jednom spěchu. Strkají do sebe, hádají se, tlačí a přetahují. Prodavači neochotní a protivní. Je to svátek, když člověk natrefí na někoho s úsměvem a ochotou. Ach jo. Ještě že už to letos skončí. Zase rok pokoj!

Takže počkat, ještě jednou. Pro Davida... Mám... Mám... Mám... Pro Marušku. To si moc přála, mám... Malovátku... Mám... Mám... Pro ženu. Tak to bude horší. Letos jsem vůbec nevěděl, co vybrat. To, co si přála, mám. Ale něco, aby byla překvapená... Bez toho to nejde.

Vlastně mám největší radost z toho, jak mají radost. Usmál se a zvedl skleničku k ústům.

Když byl malý, bylo to všechno jiné. Táta odešel, když byli se sestrou ještě hodně malí a maminka na ně zůstala sama. Snažila se, jak mohla, ale co naplat, peněz prostě moc nebylo. Pavel se pomalu propadal do vzpomínek. Hlouběji a hlouběji.

Taky byly Vánoce. Kolik mu bylo? Osm? Deset? To už přesně neví. Hrachová polévka, bramborový salát a řízky, to muselo být vždycky. Kapra neměli. Maminka se ho bála zabít a on to ještě neuměl. Umělý stromeček. Vždycky se těšil na jeho zdobení. I když ho vlastně strašně nesnášel. Těšil se ale na to, až bude celý stromeček ozdobený a maminka vytáhne z krabice skleněnou špiči. Byla ve tvaru sněhuláka. Oči, pusa, černé knoflíky, ručičky a hlavně červený špičatý nos. Se sestrou se vždycky hádali, kdo si ho vezme, až vyrostou, ožení se a vdají. Roky se tak hádali, vzpomínal. Bůh to nakonec vyřešil za ně. Jednoho dne se sněhulák rozbil a hádky skončily. Jednou pro vždy.

Ten rok, který mu vyvstal ve vzpomínkách, to bylo těžší než jindy. Nějak pochyběly peníze. Dva týdny před Vánocemi si všichni tři sedli ke stolu a maminka řekla: „Nevycházíme s penězi, děti. Proto letos na Vánoce, můžete každý z vás koupit tomu druhému jen jeden dárek do padesáti korun. Na víc bohužel nemáme. Každý tedy dostanete dva dárky a každý z vás dva dárky dá.“ A pak před každého z nich položila dvě padesátikoruny. Pavel nevěříceně koukal na stůl. To ne! To je málo!

Já už mám vybrané dárky za mnohem víc!
Nahlas ale neřekl ani slovo.

Vzpomínal, jak dlouhé dny a hodiny chodil po obchodech a vybíral. V kapce dvě padesátikoruny. Jednu pro svou sestru a druhou pro svou maminku. V hlavě zmatek. Jak za tak málo peněz udělat někomu radost. To přeci nejde. Nachodil kilometry ale nakonec, před Štědrým dnem, měl doma pro každou jeden dáreček, tak, jak se dohodli. Ještě mu nějaká koruna i zbyla. Pečlivě je zabalil a schoval. Až bude čas, dá je pod stromeček.

O některých věcech se nediskutuje. Rybí šupiny, mince pod talíř každému z nich.

Přinesl své dva dárečky a dal je pod stromeček. Vedle dvou od sestry a k nim ještě dala dva dárečky maminky. Chvilku stál a díval se. Stromeček, baňky, čokoládové ozdoby a těch šest malých balíčků. Působily tak nepatrně pod ozdobeným stromečkem. „Pavle, dej na stůl cukroví.“ Ze zamyšlení ho vytrhl hlas maminky.

Setmělo se. Šli se převléknout, aby u stolu vypadali krásně. Každý na svém místě. Čtvrté bylo taky prostřené, ale zůstane prázdné, jako každý rok. Kdyby někdo přišel. Pro pocestného. Hlavou mu blesklo, že by tam mohl sedět tátá, ale hned tu myšlenku zahnal. Vyvolávala akorát smutek.

„...aby nás ve zdraví zachoval, abychom se tady za rok zase sešli...“ Usmáli se na sebe, přítulkli si a popřáli dobré chuti. Jedli pomalu. Nikam nespěchali. Těch pár dárečků rozbalí co by dup. Ještě rozkrojí jablíčko. Super! Hvězdička! Pojd'me si rozbalit dárky.

Sedli si společně na zem okolo stromečku a maminka vzala první balíček. „Ten je pro tebe, Pavle.“ Jako by z dálky slyšel hlasy. „Ten je pro mě a ten pro tebe.“ Držel v ruce balíček se svým dárkem. Tenký balíček tak akorát do ruky. Co v něm je? Pomalu rozvázal mašličku, roztrhl papír a vytáhl dáreček na světlo. Neví, jak to prožila sestra a jak maminka. Usmívala se a říkala, že její dárky jsou úžasné a že jsou její „zlatíčka“, udělali jí ohromnou radost, je ráda, že je má... On držel v ruce svůj dárek. Ani neví, co byl ten druhý. Tenhle si ale pamatuje a bude pamatovat, co živ bude. Pouzdro na tužky. Hnědé pouzdro, do kterého se vešly tři, čtyři propisovačky nebo tužky. A na něm? Na něm byl obrázek dvou lís-

kových oříšků. Byly krásně zlaté a v mihotavém světle štědrého večera se krásně leskly. Byl to ten nejúžasnější dárek, který kdy dostal. Dlouhé roky to pouzdro používal ve škole a pak i v práci.

Dvacet minut? Možná třicet. A rozbalování skončilo. Pustili si pohádku a přitom si spolu povídali, jak krásné dárky jim „Ježíšek naježil“.

Pavel stále seděl na svém místě. V ruce skleničku. Na tváři úsměv vyvolaný tou vzpomínkou. Postavil skleničku na stůl a zvedl se. Došel k sekretáři, otevřel zásuvku. Chvilku stál a bral do ruky jednotlivé věci uvnitř. Fotka. Dopis. Figurka. Růženec. Otevřel plechovou krabičku. Najednou v ruce držel to pouzdro

na tužky. Bylo tam! Pořád tam bylo! Nevyhodil ho! Nedokázal to! Bylo už značně poznamenané časem. Lesklý povrch zmatněl a kraje byly hodně odřené. Lískové oříšky už nezářily. Zlato se z nich odřelo. Ale pořád tam byly. A jakoby říkaly: „Přej si něco!“

Probral ho dotek ruky na rameni. „Co tu děláš, Pavle?“ „Jen tak trochu vzpomínám.“

„Naleješ mi taky skleničku?“ Vzal do ruky láhev a naplnil jí pohár červeňím vínem. Přit'ukli si a jejich oči se setkaly. Shon příprav, nakupování a úklidu byl za nimi. Zavládl klid, pohoda. Kouzlo Vánoc se vrátilo.

Rost'a

Sny

Radi snívate? Ja áno. Dokonca veľmi rada. O čomkol'vek, kedykol'vek a kdekol'vek. A verím, že raz sa mi tie sny aj splnia :) A čo Vy? Ako je to s Vašimi snavami a túžbami? :)

Detské sny

Ked' sme boli det'mi, iste sme mali kopec snov. Chceli sme letieť na mesiac, chlapci chceli mať parádne auto, dievčatá zas stretnúť princa na bielom koni...často sa to odvídalo od toho, čo bolo práve „v móde“, aké rozprávky boli v televízii, akí hrdinovia boli „v kurze“, čo všetko dokázali a zažili a odrazu sme to chceli zažiť aj my. No postupom času, ako sme rástli a pohlcovali nás povinnosti v škole, neskôr v práci, sme ako keby snívať zabudli.

Strach?

Niekedy mám pocit, že ľudia sa boja snívať. Boja sa, že sa im sny nesplnia a budú sklamani. Možno aj my, kresťania, sa tak trošku bojíme snívať. Vyhovárame sa na „božiu vôľu“ a rezignujeme. Ako keby to, že túžime niečo zažiť na tomto svete, bolo niečo zlé. Ako keby sme mohli túžiť iba po nejakých všeobecne dobrých veciach a nič zvláštne ne-

chciet', o ničom nesnívať, po ničom netúžiť, nič si neželať. Cítíme sa až akosi previnilo, ak po niečom túžime. Tak som sa nad tým zamyslela - aj teraz, v čase Vianoc, ak som sa pýtala mojich blízkych, aký vianočný darček by chceli, takmer nikto mi hned' nepovedal, čo by chcel... niektorí zas povedali, že nechcú nič. Nechce sa mi veriť, že nemajú ani malé želania, ktoré by som im mohla splniť. Podľa mňa každý má sny - či už o nich hovorí alebo nie. A je to dobré. Bez snov sa nepohneme dalej. Ak už v živote nechceme nič dosiahnuť, budeme len prežívať a stáť na mieste.

Sen ako túžba

Niektoré naše sny sú akési celozivotné túžby. Snívame o budúcnosti. Máme „vysnívané“ auto, „vysnívaný“ dom, v ktorom budeme žiť so svojou rodinou, máme „vysnívané“ miesta, ktoré by sme chceli počas svojho života navštíviť, máme svoje sny a túžby (ak nie sú hriešne) do nás vkladá Boh. Túžby tiež reflektovajú Božie dary a talenty. Ak niekto má hudobný talent, chcel by napríklad hrať v kapele alebo byť členom nejakého svetoznámeho orchestra, zatial', čo niekto, kto k hudbe vzťah nemá, pravdepodobne nebude mať ani také túžby. Bude mať zas iné túžby. Niektoré ženy

túzia vydat' sa a mať deti, niektoré zas chcú žiť rehoľným životom. Nie sme rovnakí, sme originálni, preto máme aj originálne sny. Myslím si, že Boh chce počuť o našich snoch. Určite sa teší, keď k nemu prídeme a hovoríme mu o tom, čo by sme chceli - lebo On s tým vie niečo urobiť ;) A keď sa nám to neplní, nemusí to hned' znamenať Božie „nie“...môže to tiež znamenať „nie teraz“...alebo „mám pre teba niečo lepšie“ :)

Snívam...

Dovoľte mi podeliť sa s Vami o niektoré z mojich snov. Je ich cel-

kom dosť. Chcela by som byť lepším človekom, prekonávať samú seba každý deň. Chcela by som sa raz vrátiť do doby, kedy ženy nosili krásne šaty s krinolínou a ak žena vstúpila do miestnosti, muži sa postavili :) Znie to trošku nereálne? Áno, viem...tak to trochu poopravím - chcela by som si raz obliecť tie obrovské šaty niekde na zámku, kde by to aspoň pripomínaло to spomínané obdobie. Ale mám aj reálnejšie sny :) Chcela by som niekedy dostať kvety do práce a tešiť sa z nich spolu s kolegyňami, chcela by som skúsiť zoskok padákom (keď naberiem odvahu), chcela by

som sa aspoň jeden deň voziť v aute a len tak sa dívať na svet :) A to ešte nie je všetko...no celé by sa to tu aj tak nezmestilo :D

Tak teda na záver...

Chcem Vám popriat' požehnané sviatky narodenia Pána, želám Vám túžbu mať odvážne sny a vieru, že Bohu naše túžby nie sú ľahostajné. Neprestávajme byť deťmi, ktoré vedia snívať :)

Anička

Vánoční sen (Imagine, John Lennon)

Imagine there's no heaven
It's easy if you try
No hell below us
Above us only sky
Imagine all the people
Living for today...

Představ si, že neexistuje nebe
Zkus to, je to snadné
Žádné peklo pod námi
Nad námi pouze obloha
Představ si všechny ty lidi
Žijící pro dnešní den...

Je pro nás tato představa reálná? Měla by být. Bůh se zde nepopírá. Jde jen o to, nemít nad sebou policajta a pod sebou strášáka. Jde o to, žít ve správnosti, v dobru a lásce z vlastního svědomí. Ne proto, že to ode mě někdo vyžaduje. Ne proto, že vím, že po zlém skutku přijde trest. Jde o to dělat dobré činy ne pro odměnu, ale pro obyčejnou radost, potěšení blížního i potěchu svou.

Imagine there's no countries
Itsn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace...

Představ si, že neexistují státy
Není těžké si to představit
Nemít pro co zabíjet či umírat
A také žádné náboženství
Představ si všechny ty lidi
Žijící v míru...

To je naše zem, Čechy Čechům, jak směšné jsou tyto hlášky. Kdo se zasloužil o to, že jsme se narodili zde a ne někde v chudobě, v hladu a žízni. Je to naše místo, jsou to naše hranice, braňme svoji vlast, nemám ráda tyto fráze. Tolik zbytečných financí pro vojsko a vedle nás umírají lidi na obyčejnou chřipku, a jiné vážnější nemoci, na jejichž léčbu finance nejsou.

Představte si, že není žádné náboženství, ne Bůh, ale náboženství. Protože, paradoxně, mezináboženské války patří k jedněm z nejhorších a nejčetnějších. Lidé válčí a zabíjí ve jménu Boha. No nemá to s námi lidmi lehké.

Imagine no possessions
I wonder if you can
No need for greed or hunger
A brotherhood of man
Imagine all the people
Sharing all the world...

Představ si, že není žádný majetek
Zajímalo by mě, zda to dokážeš
Není potřeba být nenasycný či hladovět
Bratrství člověka
Představ si, všechny ty lidi
Jak sdílejí celý svět...

Plníme si byty, plníme si skříně, plníme si žaludky. Zbytečnostmi. Jsme závislí na nakupování, na akcích, na slevách. Mění se móda, mění se bytové styly. Vyuzíváme a plníme znovu, abychom byli IN. Tady v tom lítám taky, miluji nakupování, moc ráda obdarovávám ostatní, ale samozřejmě sebe taky. O to víc si uvědomuji, jaké mám velké štěstí, že mi Bůh dal právě tento život. O to víc soucítím s lidmi, kteří majetek nemají, nebo o něho přišli, ať už jakoukoliv vinou. Když obdarovávám bezdomovce, nesoudím ho, neříkám mu co si má za peníze pořídit, či ne-pořídit. Je to můj bratr, kterého Pán vede jinou cestou, než tou mou cestou šťastnou, bezstarostnou.

You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll John us
And the world will live as one...

Možná si říkáš, že jsem snílek
Ale já nejsem jediný
Doufám, že se k nám jednoho dne připojíš
A svět bude žít v jednotě...

Možná si říkáte, že jsem snílek. Ano jsem. Jsou přeci Vánoce. Někdo sní o Vánocích bílých a já sním o míru, o lásce a radosti. Sním o bratrství mezi lidmi. Sním o tom, že v každém člověku je dobro, agrese a zlo je jen převlečený strach. Jsem snílek. Jsou Vánoce. Přeji Vám jejich krásné prožití a v Novém roce spoustu splněných snů.

Kamila F.

Rostárny o ničem...?

Do kostela přiletěl anděl. Posadil se na kůr a díval se dolů. Za chvíli buďe Mše svatá, začnají se scházet farníci. Anděl se rozhlížel a byl šťastný. Usmíval se. Kostel se pomalu plnil. Všichni byli svátečně oblečeni, podávali si ruce a s úsměvem se zdravili. Bude to krásný nedělní den. Tolik milých věřících, kteří přicházejí strávit svůj čas s Pánem, nebeským Otcem. Anděl seděl na zábradlí kůru a spokojeně kýval nohami. Za ním už se scházel kostelní sbor a chystal si noty. Lidé si brali kancionály a lavice se zaplňovaly. Do vedlejší kaple mířili rodiče s dětmi. Anděl byl šťastný a radostně sledoval dění pod sebou.

Byl advent, čas přípravy na Vánoce, oslavu narození Božího syna. A jak lépe se připravit než v kostele, ve společenství bratří a sester, při Mši svaté. Ano, ano, pomyslel si anděl, tak to má být. A z hrudi se mu vydral blažený vzdech.

Už to začne. Jen pár minut. Přestal se rozhlížet po kostele a jeho výzdobě. Byl to opravdu krásný kostel, hezky vyzdobený. Tady se musí věřícím krásně modlit, tady jim musí být opravdu dobré. Sklonil hlavu a zadíval se na věřící sedící nebo klečící v lavicích. Byli jen tak tiše nebo polohlasem či v duchu odříkávali slova modliteb. Anděl cítil pří-

Smutný anděl...

jemné chvění, když slyšel tu Otčenáš, tam Růženec, Zdrávas Maria nebo Za zemřelé... A další a další... Slova proseb a modliteb se mísla v nádhernou směs zvuků.

Ale co to! Co je to za zvláštní disharmonii? Co to ruší tu sváteční pohodu? Anděl cítil, jak ho obklopuje něco studeného. Cítil mráz běhající mu po zádech. Ty zvláštní nepříjemné zvuky byly silnější a silnější. Nabývaly na síle a pomalu začaly přehlušovat slova díků, chval a prosb...

Anděl hledal původ toho všeho. Kde to je? Nevěděl, odkud to vychází. Bylo to nejasné. Jen se v tom všem cítil hůř a hůře. Ted'! Stávalo se to silnější a silnější. Srozumitelnější a srozumitelnější. Anděl překvapeně polkl. To ne! Bože, to přeci nemůže být pravda! To, co jej tak mrazilo a bylo tak nepříjemné, vycházel z úst a myslí těch věřících lidí tam dole. Těch milých a přátelských farníků. Cítil, jak se mu svírá hrdlo.

„No ta má zase ránu. Jak si může vzít něco takového na sebe. Copak doma nemá zrcadlo?“

„To zas bude Mše. Copak ty matky nemůžou ty haranty uklidnit? Nevyhovanci malí. Když neví, jak se

chovat, proč sem vůbec chodí!"

„Taková drzost, jak sem může tamle..., vůbec přijít? Že ji hanba nefackuje! Doma se s chlapem nesnese, rozvádí se s ním a tady si bude hrát na velkou věřící!!!"

„Ten je tu taky! No potěš! Být na jeho místě, tak se hanbou propadnu. Velký pan podnikatel. Křešťan si to říká a přitom vyhodil Martina. Zmetek je to. To by mě zajímalo, jestli půjde k přijímání.“

V tom hluku, kdy jedna věta přehlušovala druhou, jedna myšlenka jinou, horší, si anděl ani nevšiml, že Mše začala. V obličeji byl zsinalý a špatně se mu dýchal.

Milost našeho Pána Ježíše Krista, lásky Boží a společenství Svatého Ducha, atď je s vámi se všemi.

„No to je zase sešlost u toho oltáře. To máme ministranty. Jeden za osmnáct a druhý za dvacet bez dvou.“

„Ti dva jsou tady taky? Bláža říkala, že se ještě včera doma hádali jak koně a tady dělají, jak spořádaná rodinka jsou. To jsou ale lidi.“

„Ježíši Kriste! Co je to za chlapa? Ten má ale zlý obličeji. Toho bych teda ve tmě potkat nechtěla.“

„Kruci, to ty děcka fakt nemůžou utišit? Kdo se tu má soustředit na Mši!!!“

„Doufám, že to dnes nebude moc natahovat jako posledně. Za hodinu jsem domluvený s chlapama na biliárek, tak snad to stihnu. Přinejhorším se potichu ztratím. Až bude po přijímání, musím se posadit někam blíž ke dveřím.“

Dříve než uslyšíme Boží slovo a budeme slavit eucharistii, litujme svých hříchů.

„Vyznávám se... Ta teda ale má zbožný výraz. Kdyby tak ostatní

věděli, co je zač. Být na jejím místě, tak chodím kanálama.“

„Heleďme, jak se bije v prsa! Jestli pak ses vyzpovídal před Mší, hulváte. Včera jsi mě přešel jak lán. Ani jsi nepozdravil, křešťane jeden.“

Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

„Do prčic, to fakt nemůžou ty děcka zpacifikovat. No ty se mi tak dostat do ruky, já bych jim ukázal, zač je toho loket!“

Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpust nám hříchy a doved nás do života věčného.

přestat se zabývat životy a chybami druhých? Vždyť oni sami mají máslo na hlavě. Oni sami jsou plni chyb a hříchů. Oni sami by měli napravovat své životy!

Rozepjal křídla a vznesl se. Ani nevěděl, jak našel cestu ven. Oči měl zalité slzami a srdce ho bolelo. Cítil smutek za každého z těch, kteří si mysleli, že jsou lepší než ten druhý. A přitom?

Byl to mladý, ještě nezkušený anděl. Ještě nedokázal zaměřit svou pozornost. Nedokázal přes ten hluk pomluv, soudů a špíny zachytit modlitby těch druhých.

Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena.

Neslyšel je. Protože mlčeli. V tichosti a se skloněnou hlavou prožívali milosrdenství Boží. Jejich rty se nepohybovaly. A když, tak jako by ani nevydávaly zvuk. O to víc křičelo jejich srdce.

Do chrámu se přišli pomodlit dva lidé; jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus stál a sám pro sebe se takto modlil: „Bože můj, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vydřiduši, nespravedliví, cizoložníci nebo také jako tenhle celník; postím se dvakrát týdně, ze všeho, co získám, dávám desátek.“ Celník stál opodál, neodvážoval se ani pozvednout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: „Bože můj, smiluj se nade mnou, hříšníkem!“ (Lk 18, 10-13)

„No jestli Bůh odpustí tamtěm, tak mě omyje. Takoví zmetci. Jestli oni budou v nebi, tak tam snad ani nechci.“

„Bože, co tam ten? Tomu taky odpustíš? Ten s tou svou minulostí? Jestli ten se tam dostane, tak já musím být svatý!“

„Ti dva už zas přišli spolu. No to by mě zajímalo, co spolu mají.“

Zazněl sbor. V jiné situaci, v jiné chvíli, by to bylo něco úžasného. Ale ted? Po tom, co anděl vyslechl, zněl zpěv těch lidí na kůru jako výsměch. Bylo to jako facka. Anděl se zachvěl. Bože, copak tohle prostředí, tajemství Tvého zpřítomnění, Tvé slovo, to vše pro ty lidi dole nic neznamená? Copak nejsou schopni

Jestlipak farizeus někdy pochopí svůj omyl, svou chybu? Jestli bude někdy schopen pustit do svého srdce Krista? Jeho lásku, jeho odpuštění, jeho milosrdenství?

Jděte ve jménu Páně.

Rosta

Liturgické postoje během Eucharistie

„Byl jsem u rodiny na Slovensku. V neděli jsem tam zašel na mši a oni tam vstávají hned po proměňování – jinak než u nás? Jak to?” S takovou otázkou se na mne někdo obrátil, a proto si myslím, že by bylo dobré věnovat několik řádků liturgickým postojům během slavení mše sv., protože něco máme vžité a není tomu úplně tak, jak to stanoví Všeobecný úvod k římskému misálu – základní liturgický dokument, týkající se všeho kolem slavení Eucharistie. Jelikož samotný dokument je dosti obsáhlý (399 článků, něco přes 100 stránek a 165 odkazů na jiné dokumenty), nechci se tady odvolávat na jednotlivá, konkrétní ustanovení. Spíše chci jen krátce a věčně říct co a jak by mělo být. Ano – mělo, ale bohužel (zatím) není.

Nejvíce okaté je staní/klečení/sezení během eucharistické modlitby, kterou jménem celého shromáždění – a proto gesto roztažených rukou – říká kněz po proměňování. Liturgické přepisy stanoví, že v tomto čase by ostatní účastníci bohoslužby Oběti měli stát. Dokonce i samotný text této modlitby v několika jejích variantách na stání odkazuje: „...vzdáváme díky za to, že smíme stát před tebou...” (2. eucharistická modlitba); „a stůj při nás, vždyť i my stojíme před tebou” (3. euch. modlitba). Zmíněný Úvod do misálu stanoví, aby věřící klečeli na obou kolenou od začátku epikléze do výzvy „Tajemství víry”. Řečeno lidským způsobem – od okamžiku, kdy kněz vztahuje ruce nad dary chleba a vína a vzývá Ducha Svatého, aby dary proměnil. Právě tam totiž začíná proměňování a působením Ducha Svatého se chléb a víno stávají Tělem a Krví Krista. Vstát bychom měli spolu s knězem klekajícím po proměnění Krve, tedy aklamace „Tajemství víry” s jednou z možných odpovědí by už měla být vestoje. Stát bychom pak měli až do chvíle, když kněz poklekne během zpěvu „Beránku Boží”.

Proč je to u nás jinak? Je to ještě pozůstatek ze staré liturgie, té předkoncilní, kdy se většinou sedělo/klečelo. Ve staré liturgii byl jednotlivý věřící více-méně pasivní. Obnovená liturgie zdůrazňuje, že celé společenství slaví mši sv. a tuto spoluúčast vyjadřuje aktivním liturgickým dialogem s předsedajícím bohoslužbě knězem a jednotními postoji a gesty. Úvod do misálu říká, že tam, kde je ještě zvyk klečení po proměnění, má se tento zvyk zachovat. Tedy klečení až do Otče náš je tam přípustné. Je však třeba mít na paměti jednotu postojů celého shromáždění. Nepřípustné je to, co je u nás nejpopulárnější, tedy sezení během té nejvznešenější časti mše sv. Pochopitelně ne-

platí to pro lidi nemocné, pro které by stání nebo klečení nebylo možné. Jinak bychom měli stát jako jedno společenství shromážděné kolem svého Pána.

Pokud někdo postupně, pozvolna najde v sobě tu chuť ke spoluúčasti na konání mše sv. a bude mít v sobě odvahu vyjádřit to stáním, budu jenom rád, že nejste pouze pasivními diváky, a chcete spolu-slavit tu nejvznešenější svátost, jakou je Eucharistie.

Przemek

Czech Christmas Traditions

If you don't eat meat on December 24, you'll see golden pig flying on sky

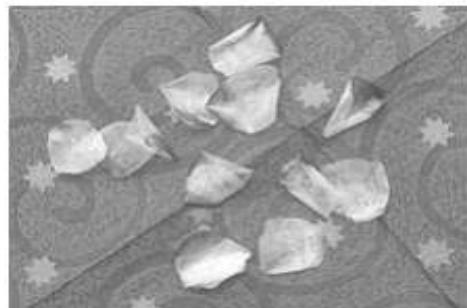

Tell your future out of the nut-boats

Pour lead into the water and read your future

Carry one scale of carp in your wallet or put it under your plate

Alena

Perly papeže Františka

V tomto článku bych chtěla shrnout jednu důležitou, v současné době velmi aktuální promluvou otce Františka, se kterou jsem se seznámila prostřednictvím Radia Vaticana.

Papež: Umění otevírá srdce a mysl pravému smyslu Vánoc

Vánoce a vánoční koncerty k sobě neodmyslitelně patří. Také papež František vidí ve vánočních koncertech příležitostí, jak rozsévat něhu, lásku, pokoj a přijetí, které vyšly z betlémské jeskyně.

"Jak víme, Vánoce jsou svátkem, který každý vnímá a účastní se jej. Má schopnost zahrát i ta nejchladnější srdce, strhnout bariéry lhostejnosti vůči bližním, povzbudit k otevřenosti vůči druhému a k nezíštnému daru. Proto je zapotřebí, aby chom také dnes šířili poselství pokoje a lásky právě o Vánocích (...) – a umění je vynikajícím prostředkem, jak otevřít srdce i mysl pravému smyslu Vánoc. Tvořivost a genialita umělců vyjadřovaná jejich tvorbou, hudebou i zpěvem se dotýká nejniternějších tónů svědomí."

Lucka

S kolárkem v kuchyni

Uslyšel jsem jedno heslo: dávno nebylo nic ze Severu... a máme Vánoce, takže něco vánočního ze severního břehu Baltu? A proč by ne? V tomto svátečním období nabízím **švédskou vánoční šunku**, tedy **julskinku**. Není to rychlý a jednoduchý recept, ale stojí za to. Sám osobně nesnáším kapra a také nevidím smysl v terorizování rodiny jeho přítomnosti na stole. O to víc, že Církev už po nás od roku 1983 nevyžaduje půst v den předcházející Vánocům. Proto bych se vůbec nebránil této chutné, a dle mého názoru, přímo úžasné variantě severských Vánoc. Nakonec chutná to nejen o Vánocích....

Potřebujeme:

- vepřová šunka, syrová, celá (cca. 1,5 kg)

Marináda:

- 1 celer
- 2 mrkve
- 1 cibule
- olivový olej

Krusta:

- 4 vejce
- 2 lžíce medu
- 2 lžíce plnotučné nebo dijonské hořčice
- strouhanka

Zeleninu umyjeme, oškrábeme/oloupeme a setřeme na drobných okáčích struhadla. Vmícháme takové množství olivového oleje, aby nám vznikla hustá kaše, kterou potom namažeme celou šunku, na každé straně. Následně ji vložíme do větší nádoby a ponecháme v ledničce na 48 hod.

Po dvou dnech šunku vyndáme z lednice, odstraníme zeleninovou kaši a do masa vetřeme sůl. Obvážeme tenkým špagátem, stejně jak před uzením, aby maso mělo hezký tvar. Dáme šunku na pekáč a vložíme ji do trouby rozebráté na 140°C a pečeme cca. 1,5 hod.

Abychom připravili krustu (o ní právě tady jde), musíme promíchat vejce, med a hořčici s takovým množstvím strouhanky, aby vznikla hmota o konzistenci měkkého másla. Vyndáme maso 15 min. před koncem pečení, odstraníme špagát, kterým bylo maso svázané, rozmažeme na něm připravenou hmotu. Nožem na ní nakreslíme mřížku a nazdobíme zapíchnutím hřebíčků na křížení čár nakreslené mřížky. Zvýšíme teplotu v troubě na 190°C a šunku zapečeme. Po cca. 15 min. šunku vyndáme z trouby a necháme odpočinout 10 min. Servírujeme nakrájené na plátky. Smaklig måltid och god Jul... tedy dobrou chut' a krásné Vánoce :)

Przemek

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

25.12.2017-04.02.2018

(stav ke dni: 22.12.2017)

		Jutrznia:	
po 25.12.	5:00	Pl	Dziękkczynna za łaski doczesne i za dusze w czyścu cierpiące
	6:30	Pl	Za Marię Strzebowską (15.roczn.+), męża Adolfa i pokrewieństwo
	8:00	Cz	Za Josefa Kudličku (10.výr.+), rodicę, sestru a bratra, a do ochrany Boží za žijící rodinu
	9:30	Pl	Za + Annę Ošlizlok (3.roczn.+) oraz za + i żyjących członków rodziny Kasper i Ošlizlok
	11:00	Cz	Za + členy rodiny Kulové, Ruskové, Kawulokové, Szostkové, Szku-tové, s prosbou o Boží pożehnání pro živé členy rodiny a přímluvu Panny Marie
út 26.12.	18:45	Cz	Za + Franciszku Dzierżawowou
	6:30	Pl	Za + Franciszka Pawliczka i zięcia Wacława Kochynię
	8:00	Cz	Za + matkę Adélu, otce Jiřího, brata Josefa a sestru Boženu
	9:30	Pl	Za + Elžbietę Ždzieblo (6.roczn.+), męża Antoniego oraz za rodzinę Ždzieblów, Ocisków, Lalurnych i Zoniów
st 27.12.	11:00	Cz	Za + Marii Piontkovou, dceru Annu, zetě Jana, syna Miroslava, s prosbou o Boží pożehnání pro celou žijící rodinu
	7:00	Pl	Za + męża Zbigniewa Najdra, + Janinę Mrózek, + rodziców, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla całej żyjącej rodziny
	18:00	Cz	Za zemrelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc bez mše svaté
čt 28.12.	7:00	Cz	
pá 29.12.	18:00	Pl	Za + Elžbietę Hegenbarth i za dusze w czyścu cierpiące
	7:00	Pl	Za + Leopolda Rygla
so 30.12.	18:00	Cz	Za + rodicę Viktora a Aloisii Hellerovy a za živé rodiny do ochrany Panny Marie
	7:00	Cz	
ne 31.12.	18:00	Pl	Za + Gabrielę Kondziolkową, Františka Grzybka i Zdeňku Mončkową
	6:30	Pl	Za naszą rodzinę parafialną
	8:00	Cz	Za + rodicę Františka a Vandu Stolarzovy, sestru Marii, za rodinu Kondziolkovou a za živé rodiny do ochrany Boží
	9:30	Pl	Za rodzinę Popov
po 01.01.	11:00	Cz	Za + z rodiny Ivančovy, Šotovy, Ilčískovy, Ševcovy a za duše, na které nikdo nepamatuje
	6:30	Pl	Za + Jadwigę Ramikową, męża Rudolfa, synów Wiesława i Tadeusza oraz wszystkich krewnych
	8:00	Cz	Za + Viktora a Veroniku Gospodarczykowy, + Josefa a Natalii Gospodarczykowy, za + Zdeňka Šimko a za jejich + rodiny, s prosbou o pożehnání pro živé rodiny
	9:30	Pl	Przez wstawienictwo św. Jadwigi w intencji Adama Kasperka z okazji urodzin z podziękowaniem za otrzymane laski i z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę Matki Najświętszej
	11:00	Cz	Za + Ferdinanda Mikulce (nedož. 57) a za dar zdrowí pro celou jeho rodinu
	18:45	Cz	Za + rodicę z obou stron, s prosbou o spásu jejich duší
út 02.01.	8:00	Cz	Za + rodicę Antonína a Mariannu Kulawinské, bratry, sestru, švagrové a za Emanuela Hamzu
st 03.01.	8:00	Pl	
čt 04.01.	17:00	Cz	Za + Evženii Kubienovou, manžela Rudolfa (1.výr.+)
	8:00	Cz	Za + Evženku a Vladislava Kamionkova, rodicę z obou stron, příbuzné a známé, s prosbou o zdraví syna a za žijící příbuzné a známé do ochrany Boží
	17:00	Pl	Za + Hildegardę Heller (17.roczn.+), jej męża Kazimierza (29.rocz.+) oraz za + i żyjącą rodzinę
pá 05.01.	7:00	Cz	Za nemocnego vnoučka a za celou rodinu, s prosbou o Boží pożehnání a pomoc Panny Marie Fryštátské
so 06.01.	8:00	Pl	Za męża i nienarodzone dzieci
	17:00	Cz	Za + maminku Annu Burianovou (15.výr.+) a za + rodinu
	8:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	9:00	Pl	Za + Ottę Popka, za + Dominika Kwiecińskego, żonę Janę, rodiców z obu stron i dusze w czyścu
ne 07.01.	17:00	Pl	Za Alojzego Zaueca (5.roczn.+), za rodiców z obu stron, szwagra Gerharda i za dusze w czyścu cierpiące
	6:30	Pl	
	8:00	Cz	Za + manžela Felice (5.výr.+), + syna Antona a za + z rodiny Jonášové, Petruškové a Brunovské
	9:30	Pl	Za + Hildegardę Wiergońową, siostrę Dankę, rodiców Bulawów i Wiergońów
	11:00	Cz	Za maminku (5.výr.+), za oba rodicę k nedož. 95 letům, za tchána Antonína, sestru Evu (nedož. 65), s prosbou o zdraví a ochranu Boží pro celou rodinu Hrošovou, Kápkovou, Pospíšilovou a Kolářovou
po 08.01.	18:45	Cz	
út 09.01.	8:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne
	17:00	Cz	Za rodinu Kaperovou a Szyszkowiczovou
út 09.01.	8:00	Cz	Na poděkování za 81 let života Justina Chudobę

st	8:00 Pl
10.01.	17:00 Cz Za + Karla Tyrlika (4.výr.+)
čt	8:00 Cz Za + rodiče Fritcovy a + syna Jana
11.01.	17:00 Pl Za + Romana Kocha i ojca Henryka
pá	8:00 Pl
12.01.	17:00 Cz
so	8:00 Cz Za + Margitu Lorinciocou a její rodiče
13.01.	17:00 Pl Za + Józefa Madzię i + Jadwigę Chwastek
ne	6:30 Pl Za + Rudolfa i Marię Palów, ich syna Czesława, wnuka Mariana oraz + z rodziny Palów i Szczyrbów
14.01.	8:00 Cz Za + rodiče Ilonu a Františka Guziurovy, s prosbou o ochranu a Boží požehnání pro syny Česlava a Františka s rodinami a za + prarodiče Sikorovy
	9:30 Pl Za + Annę Juránkową, męża, syna i rodzinów z obu stron oraz za dusze w czyścu
	11:00 Cz Za + Annu Kucharczykowou, celou + rodinu z obu stron, s prosbou o pożehnání a ochranu Panny Marie pro żyjące człony rodziny
	18:45 Cz Za nasze farné społeczeństwo
po	8:00 Pl
15.01.	17:00 Cz Za + manżela Jaroslava Lemela, rodiče z obu stron, švagrovou Stanislavu a za żywą rodzinę
út	8:00 Cz Za ochranu lidskiego życia od početí do přirozené smrti
st	8:00 Pl
17.01.	17:00 Cz Za + rodiče Marii a Emila Krainovy, Emili a Václava Hromadovy a za duszę, na której nikdo nepamatuje
čt	8:00 Cz Za + Annu Pallovou, manżela, syna i rodiče z obu stron
18.01.	17:00 Pl Za żyjących i + członków wspólnoty Żywego Różańca
pá	8:00 Pl
19.01.	17:00 Cz Za + Štěpána Owczarzy
so	8:00 Cz Za + rodzinę Durczokovou, prarodiče Jana i Anny, rodiče Evžena a Irenu, brata Jana, jego żenu Hedviku, za rodzinę Patkanowou a za żyjące człony rodziny z obu stron
20.01.	17:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną
ne	6:30 Pl Za + Annę Podstawka, męża Antoniego, rodzinów i rodzeństwo z obu stron
21.01.	8:00 Cz Na podękowanie Bohu za dożytych 83 lat jisté osoby, s prosbou o dalsze zdrowie i za duszę w oczestci, na której nikdo nepamatuje
	9:30 Pl Za + męża Władysława Nycza, jego rodzinów oraz za całą żyjącą rodzinę
	11:00 Cz Za + Margitu Mikulcovou (niedoż.79) a do ochrony Panny Marie za celou rodzinę Mikulcovou a Drugdovou
	18:45 Cz Za + Oldřicha Urbana, + prarodiče Urbanovy a za + rodzinę Tabaševskou
po	8:00 Pl
22.01.	17:00 Cz Za + Annu Kulovou, manżela, syna i rodzinę Kulovou, s prosbou o Boží pożehnání pro żywą rodzinę a przymówieniu Panny Marie
út	8:00 Cz Za + manżela, rodiče a siostrzeniec z obu stron, za + zetę a za żywą rodzinę do ochrony Boží
st	8:00 Pl
24.01.	17:00 Cz Za Marii Filičkovou (1.výr.+) a za żywą rodzinę do ochrony Boží
čt	8:00 Cz
25.01.	17:00 Pl Za + Józefa Sikore, żonę, rodzinów z obu stron, rodzinę Wierbicową, Brózdową, dusze opuszczone, z prośbą o laski dla żyjących rodzin
pá	8:00 Pl Za + męża Ericha, za + i żyjących członków rodziny Śliwków, Swaczynów i Bijoków
26.01.	17:00 Cz Za + Ivonku Dohnalovou, + Petra Kuse, + Jana i Rozalii Hromadkovej, za żywą rodzinę s prosbou o Boží pomoc i ochronę Panny Marie i za duszę w oczestci, na której nikdo nepamatuje
so	8:00 Cz Za + Veronu Sapietovou
27.01.	17:00 Pl
ne	6:30 Pl Za naszą wspólnotę parafialną
28.01.	8:00 Cz Za + Antonína Motyku (2.výr.+), s prosbou o zdrowie pro celou żyjącą rodzinę
	9:30 Pl Za + Franciszka Karasa, jego rodzinę, + Jana i Annę Jastrzębskich, rodzinę Kolków, Mudráków, z prośbą o błogosławieństwo Boże dla żyjących członków rodziny
	11:00 Cz Za Karla Majetnego, rodiče, bratry Josefa i Jana i za tchana Karla Smolaře
	18:45 Cz Za + Annu Kolkovou, manżela Miroslava, rodiče i siostrzeniec z obu stron, duszę w oczestci i za żywą rodzinę
po	8:00 Pl
29.01.	17:00 Cz Za zmarłej z naszej farnosti pochabené tento měsíc bez mše svaté
út	8:00 Cz Za + Władysława Pierchalę, rodzinę Hilovou, Szewczykowou a Troszokowou a za duszę w oczestci
st	8:00 Pl Za + syna Marcela Tomička
31.01.	17:00 Cz Za + Miloslava Ruska, rodiče i rodzinę Ruskovou, s prosbou o Boží pożehnání pro żywą rodzinę a przymówieniu Panny Marie
čt	8:00 Cz Na podękowanie Bohu za przyjętą dobrodinę u příležitosti 80 lat życia, s prosbou o dalsze i o pożehnanie do kolejnych lat
01.02.	17:00 Pl Za + rodzinę Jana i Marię Tesarczyków, ich + córkę Irenkę, wnuka Jana Škorpíka, jego ojca Jana Škorpíka, żięcia Josefa Rýdla i za + Františka i Hedviku

pá 02.02.	7:00 Cz Za + Helenu Koudelkovou (4.výr.+)
	8:00 Pl
	16:00 Pl Za dzieci, które w bieżącym roku przyjmą po raz pierwszy Komunię, z prośbą o dar żywnej wiary dla nich i ich rodzin
so 03.02.	17:00 Cz Za děti, které letos přistoupí porví k přijímání, s prosbou o dar živé víry pro ně i jejich rodiny
	8:00 Cz Na úmysły složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
ne 04.02.	17:00 Pl Za + Marię Szajterową, jej męża Adolfa, synów Antonina, Aloisa, Bolesława, jego żonę Wilmę, rodziców z obu stron i za rodzinę Szustrów
	6:30 Pl Za + Ernesta Brodę, brata Wilhelma, rodziców z obu stron i za żywą rodzinę z prośbą o zdrowie i opiekę Bożą
	8:00 Cz Za + manżela Karla Stryczka, rodiče z obou stran, + rodinu Krutinovou a za všechny żyjące człony rodziny
	9:30 Pl Dziękczynna za 80 lat księdza Stanisława
	11:00 Cz Za + Pavla Sztefku (nedož.84 a 43.+), s prosbou o dar zdraví pro celou jeho rodinu
	18:45 Cz Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech,
úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Rozpis mší svatých

Za nová kněžská
a řeholní povolání /
O nowe powołania
kapłańskie i zakonne

na 1. pololetí roku 2018

- 08.01. 8:00 Pl
- 23.02. 17:00 Cz
- 23.03. 8:00 Pl
- 08.04. 18:45 Cz
- 28.05. 7:00 Pl
- 06.06. 18:00 Cz

Rozpis mší svatých

Za żywé i + człony spole-
čenství Živého Różenca
/ Za żyjących i +
członków wspólnoty
Żywego Różańca

na 1. pololetí roku 2018

- 18.01. 17:00 Pl
- 06.02. 8:00 Cz
- 01.03. 17:00 Pl
- 10.04. 7:00 Cz
- 07.05. 18:00 Cz
- 25.06. 7:00 Pl

Rozpis mší svatých

Za ochranu lidského
života od početí
do přirozené smrti /
O poszanowanie życia
ludzkiego od poczęcia
do naturalnej śmierci

- na 1. pololetí roku 2018
- 16.01. 8:00 Cz
- 15.02. 17:00 Pl
- 13.03. 8:00 Cz
- 09.04. 17:00 Pl
- 17.05. 7:00 Cz
- 18.06. 18:00 Cz

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci - 05.01. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté PL; a v 16:45 hod. CZ. Od 15:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši sv. vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 05.01. od 9:00

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 18:00-19:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	1. a 3. čtvrtok v měsíci v 19:00
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 19:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Kostelníci	aktuálně, dle potřeby
Ministranti	2. a 4. pátek v měsíci v 16:30
Podávající sv. přijímání	2. pondělí v lichém měsíci v 19:00
Polska schola	wtorek 15:15
Redakční rada NFR	1. sobota v měsíci v 14:00
Schola (česká)	každý pátek v 16:45, každou neděli 9:00-10:00
Scholička	každý pátek v 15:45
Společenství seniorů	2. a 4. čtvrtok v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	1. a 3. pátek v měsíci v 19:00
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům)
Společenství starších manželů	bude upřesněno
Společenství středních manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Unie katolických žen	1. a 3. čtvrtok v měsíci v 16:00
Varhaníci	2. pondělí vsudém měsíci v 19:00
Zvoníci	3. pátek v měsíci v 19:00

25.12. slavnost Narození Páně.

Mše svaté: Vigilie – **24.12. v 16:00** (cz) v Karviné-Dolech „půlnocní“ – **24.12. ve 22:00** (cz) ve farním kostele jitřní – **25.12. v 5:00** (pl) ve dne – **25.12. v 6:30** (pl), **8:00** (cz), **9:30** (pl), **11:00** (cz), **18:45** (cz)

V **15:00** slavnostní nešpory (cz) s eucharistickou pobožností a svátostným požehnáním (pl).

31.12. svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa.

Během mše sv. v **8:00** a **9:30** budou mít manželé možnost obnovit manželské sliby. Po mši sv. v **11:00** zazní statistiky roku **2017** a poté bude pobožnost na poděkování za uplynulý rok.

07.01. v 15:00 koledování schol naší farnosti ve farním kostele. V programu je divadelní představení a společné zpívání koled.

06.01. slavnost Zjevení Páně.

Mše svatá ze slavnosti bude již v **pátek v 17:00** (CZ), pak **v sobotu v 8:00** (CZ), **v 9:00** (PL) a v **17:00** (PL). Během všech mší požehnáme vodu, křídu, kadidlo a zlaté předměty. Pamatujme, že je to slavnost s doporučenou účastí na mši svaté.

18.-25.01. Týden modliteb za jednotu křesťanů.

25.01. svátek Obrácení svatého Pavla.

Mše svaté v **8:00** (cz) a v **17:00** (pl).

26.12. svátek sv. Štěpána.

Mše svaté **jako v neděli**. Nebude mše v sanatoriu, ani večerní mše. V Karviné-Dolech mše v **9:30** (cz).

28.12. zájezd Putování po betlémech.
Pořádá UKŽ. Info ve vývěsce.

01.01. slavnost Matky Boží, Panny Marie.

Mše sv. budou **dle nedělního pořadu bohoslužeb**. Pamatujme, že je to slavnost s povinnou účastí na mši svaté.

Tříkrálová sbírka v Karviné: víkend **05.-07.01.2018**. Prosíme o chotné koledníky, aby se již nyní přihlašovali ve středisku Kometa nebo na faře.

20.01.2018 divadelní představení „**Jasełka**“. Cena 200 Kč. Přihlásit se (i s platbou) je možné do neděle 14.01. v sakristii.

27.01. od 19:00 XIII. ples farnosti Karviná v Obecním domě Družba.

Od 01.01.2018 bude po dobu platnosti zimního času změna pořadu bohoslužeb v obou fryštátských kostelích. Ranní mše svaté budou až v 8:00 a večerní již v 17:00.

Soutěž!! výherci! Konkurs!! zwycięzcy!!!

V minulém čísle jsme si pro Vás připravili křížkovou soutěž o ceny. Ve hře byly 3 poukázky do Knihkupectví U sv. Kříže.

Tajenka byla: „**Kostel v Karviné-Fryštátě je poutním místem Matky Boží smíření.**“

Dostalo se k nám celkem 12 správných odpovědí, z nichž „komise“ ve složení P. Przemek, P. Stanislav a P. Adam vylosovali 3 výherce.

- 1. místo** – poukázku v hodnotě 500 Kč – **získal Pavel Němec.**
- 2. místo** – poukázku v hodnotě 300 Kč – **získala Hana Spáčilová.**
- 3. místo** – poukázku v hodnotě 200 Kč – **získal Adam Marák.**

Výhercům gratulujeme a všem zúčastněným děkujeme.

P.S. Již teď se můžete těšit na velikonoční soutěž ;-)

Prožili jsme... spolu

V sobotu 09.12.2017 se fara proměnila na perníkovou chaloupku... jak to? Ano takto... děti pod dohledem a s pomocí maminek pekly vánoční perníčky... vůně zůstala ještě hezkých pár dnů... a perníčky ozdobí dětský stromek ve farním kostele, který bude u vstupu do našeho Betléma...

Po celou dobu adventní se děti setkávaly 4x týdně na ranních rorátních mších svatých. Spolu s P. Davidem poznávaly svatého Josefa. Na závěr, v pátek 22.12. byli odměněni nejen ti, kteří nevynechali ani jedny roráty (těchto vytrvalců bylo 9), ale všechny děti.

*Ze święt Bożego Narodzenia
często robimy dni
wzruszających, tkliwych
wspomnień z dzieciństwa;
często patrzymy na nie albo
przez różowe okulary świętego
Mikołaja, albo oczyma
zasobnego dziecka, któremu do
wielu zabawek dokupiono
jeszcze stajenkę betlejemską.
Święta są po to, by życzyć sobie
nie tylko podwyżki, ładnego
mieszkania, przystojnego męża,
bogatej żony, ale myślenia
o Bogu.*

Ks. Jan Twardowski

Kéž svátky Ježíšova narození jsou pro nás časem přemýšlení o Bohu, o Jeho lásce, časem stráveným s Pánem, který k nám právě přichází. Kéž toto přemýšlení a tento čas nekončí s příchodem mezi-dobí, ale pokračuje i v dalších, všedních dnech.

Błogosławionych i spokojnych święt Bożego Narodzenia...

Pożehnané a klidné svátky Narození Páně.

P. Przemek, P. Stanisław, P. David, P. Adam